

wysokości 60% kwoty podatku przed obniżką, jeżeli zachodzą u nich okoliczności, o których mowa w § 3 ust. 2.

3. Do podatników, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów § 2 ust. 2 pkt 1 lit. b) oraz ust. 4.

§ 5. 1. Odliczeń, o których mowa w § 3, podatnik może dokonać w rozliczeniu podatku za rok podatkowy, w którym zostały poniesione przez niego wydatki inwestycyjne, nie później jednak niż do dnia złożenia, zgodnie z odrębnymi przepisami, wstępnego zeznania o wysokości uzyskanego za ten rok dochodu albo zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym lub zeznania o wysokości osiągniętego przychodu w roku podatkowym.

2. Odliczeń, o których mowa w § 3, podatnik może również dokonać zaliczkowo w ciągu roku, w którym poniesione zostały przez niego wydatki inwestycyjne.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do podatników, o których mowa w § 4.

4. W przypadku gdy podatnik, o którym mowa w § 2 ust. 3, przed rozpoczęciem działalności poniósł wydatki inwestycyjne w wysokości nie niższej niż równowartość 2.000.000 ECU, może wydatki te odliczyć od dochodów do opodatkowania uzyskanych w roku podatkowym oraz w trzech kolejno po sobie następujących latach podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, w którym rozpoczął działalność, w wysokości do 25% tego dochodu uzyskanego w każdym z tych lat. Do podatników tych nie stosuje się przepisu § 2 ust. 3 pkt 2.

5. W przypadku odliczeń dokonywanych według zasad określonych w ust. 4 stosuje się odpowiednio przepisy § 2 ust. 6—8, z tym że odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca roku następującego po roku, w którym środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne oddano do używania.

§ 6. W razie zbiegu uprawnień do odliczeń albo obniżek, o których mowa w § 3 oraz w § 5 ust. 4, przysługuje tylko jedno, wybrane przez podatnika uprawnienie.

§ 7. 1. Podatnicy tracą prawo do odliczeń albo obniżek, o których mowa w rozporządzeniu, jeżeli przed upływem trzech lat od końca roku podatkowego, w którym skorzystali, a w przypadkach określonych w § 2 ust. 3 pkt 2 oraz w § 5 ust. 4 — w którym zakończyli korzystanie z odliczeń albo obniżek:

- 1) wystąpią u nich za poszczególne lata zaległości we wpłatach podatków stanowiących dochody budżetu państwa, składek na ubezpieczenie społeczne oraz składek na Fundusz Pracy w rozumieniu odrębnych przepisów,
- 2) przeniosą w jakiegokolwiek formie własność składników majątkowych, z którymi związane były odliczenia od dochodu lub obniżki podatku; nie dotyczy to przeniesienia własności w wyniku przekształcenia formy prawnej, łączenia lub podziału dotychczasowych podmiotów gospodarczych,
- 3) ustały okoliczności do zaliczania środków trwałych przyjętych do odpłatnego korzystania na podstawie umów najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze do składników ich majątku w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 1 ust. 4 pkt 5 lit. g),
- 4) zostaną postawieni w stan likwidacji, z wyjątkiem przedsiębiorstw likwidowanych w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480), lub zostanie ogłoszona ich upadłość,
- 5) otrzymają zwrot wydatków inwestycyjnych w jakiegokolwiek formie.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podatnicy są zobowiązani do:

- 1) zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracili prawo, a w razie poniesienia straty — do jej zmniejszenia o tę kwotę w miesiącu następującym po miesiącu, w którym utracili prawo do odliczeń, albo
- 2) wpłacenia kwoty obniżki zryczałtowanego podatku dochodowego w następnym miesiącu po miesiącu, w którym utracili prawo do tej obniżki, w terminie przewidzianym do wpłat podatku.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wydatków inwestycyjnych poniesionych od dnia 1 stycznia 1994 r., a w przypadku podatników korzystających z ulg, odliczeń i zwolnień od podatku dochodowego na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 3 — do wydatków inwestycyjnych poniesionych po upływie okresu obowiązywania tych ulg, odliczeń i zwolnień.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

63

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 164 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201 oraz z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 16, poz. 62) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W sprawach opodatkowania osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą:

1) podatkiem obrotowym, podatkiem dochodowym od osób fizycznych i podatkiem dochodowym od osób prawnych od przychodów z działalności gospodarczej, z wyjątkiem wymienionej w § 4, właściwe miejscowo są:

a) w województwach, w których w mieście wojewódzkim działa tylko jeden urząd skarbowy — ten urząd skarbowy,

b) w pozostałych województwach:

- w województwie warszawskim — Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście,
- w województwie bydgoskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Bydgoszczy,
- w województwie gdańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdańsku,
- w województwie katowickim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach,
- w województwie krakowskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Kraków-Śródmieście,

— w województwie lubelskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Lublinie,

— w województwie łódzkim — Drugi Urząd Skarbowy Łódź-Śródmieście,

— w województwie poznańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Poznań-Stare Miasto,

— w województwie szczecińskim — Trzeci Urząd Skarbowy w Szczecinie,

— w województwie toruńskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Toruniu,

— w województwie wrocławskim — Urząd Skarbowy Wrocław-Psie Pole;

2) podatkiem dochodowym od dochodów z tytułu wywozu ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich właściwy miejscowo jest urząd skarbowy według siedziby Agencji Morskiej;

3) podatkiem dochodowym od osób fizycznych i podatkiem dochodowym od osób prawnych od innych dochodów niż wymienione w pkt 1 i 2 właściwe miejscowo są urzędy skarbowe określone w pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych

i urzędów konsularnych (Dz. U. Nr 71, poz. 307 i Nr 119, poz. 519 oraz z 1992 r. Nr 64, poz. 323 i Nr 101, poz. 505) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wynagrodzenie bazowe wynosi od dnia 1 stycznia 1994 r. 560 USD.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1994 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Stowarzyszeniu „Dom Rodzinny”.

Na podstawie art. 10 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła

Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz.